

Sökanden gör som tredje grund gällande att förstainstansrätten gjorde en felaktig tillämpning av reglerna om preskribering av påföljder och åsidosatte principen om rättskraft, genom att i sin dom fastställa att sökanden omfattades av preskriptionsavbrytande åtgärder, trots att det klart framgår av kommissionens ursprungliga beslut av år 1994 att kommissionen uttryckligen fann att sökanden inte deltagit i överträdelsen.

Sökanden gör som fjärde grund slutligen gällande att förstainstansrättens dom innebär ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar, genom att den domen innehåller ett motiveringsfel med avseende på förfarandets särskilt långa varaktighet, vilket medförde att sökanden helt saknade möjlighet att inkomma med den bevisning som krävdes för att kullkasta den presumtion om ansvar som gjordes gällande mot sökanden. Förstainstansrättens dom innebar även ett åsidosättande av den rättskraft som domstolens dom av den 2 oktober 2003 (C-176/99 P, ARBED mot kommissionen) erhållit. I den domen ogiltigförklarades kommissionens beslut i den del det avsåg sökanden.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget, EGT L 1, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Szombathelyi Városi Bíróság (Ungern) den 8 juni 2009 — brottmål mot Emil Eredics m.fl.

(Mål C-205/09)

(2009/C 205/34)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Városi Bíróság

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Emil Eredics m.fl.

Tolkningsfrågor

1) Rätten önskar få klarhet i huruvida, i det brottmål som den har att pröva, en annan person än en fysisk person kan innefattas i begreppet brottsoffer i den mening som avses i artikel 1 a i rådets rambeslut 2001/220/RIF, med hänsyn till skyldigheten enligt artikel 10 i rambeslutet att främja medling mellan brottsoffer och förövare under straffrättsliga förfaranden, detta som en precisering och komplettering av

EG-domstolens dom av den 28 juni 2007 i mål C-467/05, Dell'Orto (REG 2007, s. I-5557).

- 2) Rätten önskar få klarhet i huruvida begreppet "brott" i artikel 10 i rambeslutet, enligt vilken "[v]arje medlemsstat skall sträva efter att främja medling under straffrättsliga förfaranden om den anser brottet lämpligt för denna form av åtgärd", kan tolkas så, att det avser alla brott vars lagstadgade materiella rekvisit är väsentligen likartade.
- 3) Kan formuleringen "Varje medlemsstat skall sträva efter att främja medling under straffrättsliga förfaranden" i artikel 10.1 i rambeslut 2001/220/RIF tolkas så, att det är tillåtet att ställa upp villkor för medling mellan förövare och brottsoffer åtminstone fram till det skede då ett avgörande meddelas i första instans? Det vill säga, är kravet på erkännande av de faktiska omständigheterna under domstolsförfarandet, efter att förundersökningen är avslutad, förutsatt att övriga villkor är uppfyllda, förenligt med skyldigheten att främja medling?
- 4) Betyder formuleringen i artikel 10.1 i rambeslut 2001/220/RIF att "[v]arje medlemsstat skall sträva efter att främja medling under straffrättsliga förfaranden om den anser brottet lämpligt för denna form av åtgärd" att medling ska vara allmänt tillgängligt under straffrättsliga förfaranden, förutsatt att samtliga lagstadgade villkor är uppfyllda, utan utrymme för tolkning. Med andra ord, om den frågan ska besvaras jakande, är det då förenligt med bestämmelserna (kraven) i nämnda artikel 10 att "domstolsförfarandet inte behöver genomföras om det, med hänsyn till brottets art, formen av medling och den misstänktes personliga omständigheter, finns skäl att tro att rätten kommer att kunna beakta dennes aktiva bättring vid påföljdsbestämningen"?

Talan väckt den 9 juni 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Slovakien

(Mål C-207/09)

(2009/C 205/35)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson och A. Tokár)

Svarande: Republiken Slovakien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovakien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 94/57/EG⁽¹⁾ genom att använda sig av tjänster från organisationer som inte är erkända i den mening som avses i artiklarna 2 och 4 i nämnda direktiv för utförandet av sådana inspektioner och besiktningar som föreskrivs i artikel 3 i nämnda direktiv, och
- förplikta Republiken Slovakien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Slovakien har använt sig av tjänster från organisationer som inte är erkända klassificeringssällskap i den mening som avses i direktiv 94/57/EG, och enligt upplysningar från kommissionen har Republiken Slovakien inte avbrutit de uppdrag som dessa organisationer har tilldelats. Eftersom Republiken Slovakien vidare inte har infört ett lämpligt regelverk för att på så sätt undvika eventuella uppdrag åt icke erkända klassificeringssällskap i framtiden, finns det en risk för att fall, som liknar de som är föremål för denna talan, av felaktig tillämpning av direktiv 94/57/EG inträffar igen.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed, EGT L 319, 12.12.1994, s. 20; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrike) den 10 juni 2009 — Scott SA, Kimberly Clark SNC, nu Kimberly Clark SAS mot staden Orléans

(Mål C-210/09)

(2009/C 205/36)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Nantes

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Scott SA, Kimberly Clark SNC, nu Kimberly Clark SAS

Motpart: Staden Orléans

Tolkningsfråga

Kan den franska förvaltningsdomstolens eventuella ogiltigförklaring av besluten om återkrav av det stöd som Europeiska gemenskapernas kommission förklarade oförenligt med den gemensamma marknaden den 12 juli 2000,⁽¹⁾ med motiveringen att besluten står i strid med den lag där det föreskrivs formkrav för dessa beslut, utgöra hinder för ett omedelbart och effektivt verkställande av Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 12 juli 2000 och därmed stå i strid med artikel 14.3 i rådets förordning av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget,⁽²⁾ med beaktande av att den behöriga myndigheten själv kan företa rättelse av de formfel som föreligger.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr 2002/14/EG av den 12 juli 2000 om de stödåtgärder Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark (EGT L 12, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 15 juni 2009 — Barsoum Chabou mot Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Mål C-213/09)

(2009/C 205/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg (Tyskland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Barsoum Chabou

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Giltighetsfråga⁽¹⁾

Är det tilläggsbelopp om 222 euro per 100 kg netto av produkten, som påförs vid import av konserverade svampar av släkten Agaricus (KN-nummer 2003 10 30), och som grundar sig både på tullsatsen för varor med ursprung i tredje land och på förmånstullsatsen, ogiltigt på grund av att det utgör en överträdelse av proportionalitetsprincipen?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1719/2005 av den 27 oktober 2005 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 286, s. 1)